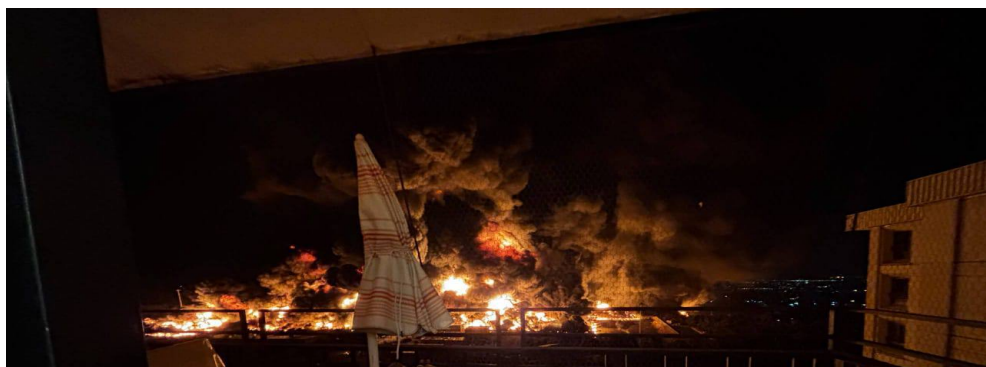


از جنگ تا خیابان! - شهلا دانشفر

صفحه ۲



تهدید سپاه و وحشت از خیزش مردم

متن گفتگو با کاظم نیکخواه در تلویزیون کانال جدید، صفحه ۳

فضای پادگانی و نظامی علیه مردم باید فوراً پایان یابد! صفحه ۴

پیام مریوان به کردستان: نگذاریم محله‌ها به میدان جنگ تبدیل شوند! صفحه ۴

روستای گوگجه در سقز سومین مورد مقابله مردم با حضور نیروهای نظامی در مناطق مسکونی
صفحه ۴

اعتراض متحدانه مردم آبدانان به استقرار نیروهای امنیتی و نظامی حکومت در کنار منازل
مسکونی و اخباری از تشکیل گروههای همیاری صفحه ۶

از مدیای اجتماعی:

جنگ و سرکوب؛ جان هزاران زندانی در خطر است، صفحه ۸

سرکوب در سایه جنگ، صفحه ۵

گزارش سازمان ملل: تشدید سرکوب در ایران همزمان با جنگ، صفحه ۶

فاجعه انسانی در زندان اهر! بحران در زندان اهر در سایه جنگ؛ انتقال زندانیان سراب و کمبود شدید
امکانات، صفحه ۹

اگر کشته شویم، کار جمهوری اسلامی است! صفحه ۹

رژیم ایران شهروندان داخل و خارج کشور را هدف قرار داده است، زندانیان سیاسی در خطر جدی
صفحه ۱۰

بازداشت شهروندان با "اتهام جاسوسی" و تهدید آنان به مرگ، سیاست نخ نما و افشا شده رژیم!
صفحه ۱۰

گزارش مای ساتو با تمرکز بر جنایات جمهوری اسلامی در مواجهه با اعتراضات دیماه ۱۴۰۴
صفحه ۱۱

اژه‌ای رئیس قوه قضائیه قاتلان اسلامی همچنان مردم را به اعدام تهدید می‌کند، صفحه ۱۲

وحشت حکومت از مردم و تشدید سرکوبگریها، صفحه ۱۲

روز قدس حکومت در حال سقوط زیر سایه بمباران ارتش اسرائیل، صفحه ۱۲

کارگر کمونیست

درباره مسائل جنبش کارگری

حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: شهلا دانشفر

shahla.daneshfar2@gmail.com

۹۲۷

۲۵ اسفند ۱۴۰۴

۱۰ مارس ۲۰۲۶



دوشنبه ها منتشر میشود

تهدیدهای سپاه در آستانه

سقوط رژیم

صفحه ۵

لیست چهارم کمپین مالی

حزب کمونیست کارگری

ایران

صفحه ۷

به حزب

کمونیست کارگری

پیوندید!



تلگرام: @wpi_tamas

۰۰۴۴۷۴۳۵۵۶۲۴۶۲

tamas.wpi@gmail.com



از جنگ تا خیابان! - شهلا دانشفر

دو هفته از جنگ میان آمریکا و اسرائیل گذشته است. زندگی روزمره در تهران و بسیاری از شهرهای دیگر زیر سایه صدای جنگنده‌ها و انفجارها جریان دارد. از آغاز صبح تا دیر وقت شب صدای پرواز هواپیماهای نظامی و انفجارها شنیده می‌شود و مردم، به‌ویژه کودکان، در فضایی آکنده از اضطراب و هراس بسر می‌برند. شرایط معیشتی بسیار دشوار است؛ کمبود و نایابی مواد غذایی و دارویی، تعطیلی بسیاری از مراکز کاری، تداوم نپرداختن دستمزدها و محرومیت مردم از هرگونه تأمین و حمایت اجتماعی به معضلات روزمره جامعه تبدیل شده است.

در برخی جاها بازارها باز هستند، اما بسیاری از مردم پولی برای خرید ندارند. فشار اقتصادی به مراتب سنگین‌تر از گذشته شده است. فضای شهرها سنگین و ملتهب است؛ نیروهای نظامی در خیابان‌ها مستقر شده‌اند و مانور می‌دهند و با حضور گسترده خود میکوشند فضای رعب و وحشت ایجاد کنند. مردم در هراس از انفجار و خطر جانی، ناچارند بیشتر اوقات در خانه بمانند و احساس ناامنی و خطر دائمی بر زندگی آنان سایه انداخته است.

این وضعیتی است که جمهوری اسلامی با سیاست‌های جنگ‌افروزان خود برای مردم ایجاد کرده است. در عین حال، در دل شرایط جنگی، حکومت با سیاستی جنایتکارانه مردم را به سپر انسانی خود و نیروهای نظامی‌اش تبدیل کرده است. نیروهای نظامی در مکان‌های عمومی از جمله مدارس، بیمارستان‌ها، ورزشگاه‌ها و در قلب محله‌های پرجمعیت مستقر شده‌اند و از همین مراکز پهناده‌ها و موشک‌های جنگی خود را به سوی کشورهای مختلف منطقه و اسرائیل پرتاب می‌کنند. این اقدامات نه تنها امنیت مردم ایران، بلکه امنیت کل منطقه را نیز به خطر انداخته است. از سوی دیگر، آمریکا و اسرائیل نیز اعلام کرده‌اند که اهداف اصلی‌شان تا حد زیادی تأمین شده و مراکز مهم نظامی و دست اندرکاران جمهوری اسلامی ضربات اساسی خورده است. معنای این سخنان می‌تواند مقدمه ای برای از سرگیری مذاکرات شان با جمهوری اسلامی باشد. از جمله ترامپ در آخرین اظهارات خود در شبکه اجتماعی "تروث سوشال" نوشت: "ایران کاملاً شکست خورده و به دنبال توافق است، اما نه آن توافقی که من بپذیرم".

اما اظهارات متناقض ترامپ و همراهی نتانیاهو با او از یک سو، و ادامه سیاست‌های جنگ‌افروزان جمهوری اسلامی از سوی دیگر، شرایط پیچیده‌ای را به وجود آورده است. صرف‌نظر از اهداف آمریکا و اسرائیل در این جنگ، جمهوری اسلامی از نظر سیاسی ضربه سنگینی خورده است. مرگ خامنه‌ای و نابودی بخش بزرگی از نیروهای نظامی و نیز کشته شدن تعدادی از فرماندهان ارشد حکومت، ابعاد ضربات به جمهوری اسلامی را به خوبی نشان می‌دهند. تقریباً یک هفته بعد از مرگ خامنه‌ای بود که فرزندش مجتبی به‌عنوان جانشین پدر معرفی شد. مردم هم با شعاردهی شبانه از پنجره‌های خانه‌هایشان و فریاد مرگ بر مجتبی - مرگ بر بسیجی - مرگ بر سپاهی به استقبال او رفتند. حکومت مجتبی را جلو آورد تا جلوی از هم پاشیدن شیرازه امورشان را بگیرد. ضمن اینکه با این انتخاب پیامشان به جامعه و به آمریکا و اسرائیل ادامه خط خامنه‌ای بود. ادامه این خط نیز پایان متفاوتی برای جمهوری اسلامی در پی نخواهد داشت.

مجموعه این اتفاقات حکومت اسلامی را در موقعیت بسیار ضعیف و شکننده‌ای قرار داده است. و در چنین شرایطی، اگر جمهوری اسلامی در این جدال تن به تسلیم دهد، توازن قوا بیش از پیش به نفع مردم تغییر خواهد کرد و می‌تواند فرصتی باشد تا به خیابان‌ها بیایند و اعتراضات خود را با قدرت بیشتری پیش ببرند.

اما اگر آمریکا و اسرائیل با حکومت به نوعی سازش دست یابند و هر کدام با رجز خوانی بر سر کسب پیروزی سر کارشان باز گردند، جمهوری اسلامی تلاش خواهد کرد بار دیگر ابزار سرکوب و کشتار را علیه مردم به کار گیرد. از هم اکنون نیز حکومت در هراس از به میدان آمدن مردم فرمان کشتارشان را می‌دهد. همزمان ایست‌های بازرسی در شهرهای مختلف افزایش یافته و با استقرار نیروهای نظامی در محله‌های مسکونی، علاوه بر استفاده از جان مردم به‌عنوان سپر انسانی، نوعی حکومت نظامی غیررسمی در سراسر کشور برقرار کرده است تا نگذارد جامعه تکان بخورد.

در همین حال، اخبار نگران‌کننده‌ای نیز از وضعیت زندانیان به گوش می‌رسد و جان بسیاری از بازداشت‌شدگان و زندانیان سیاسی در خطر جدی قرار دارد. سپاه پاسداران به مردم هشدار داده است که در صورت بروز اعتراضات خیابانی "ضربه‌ای محکم‌تر از ۱۸ دی" وارد خواهد کرد. اما مردم در شب بیست و سوم دی ماه در سعادت آباد تهران با فریاد "مرگ بر سپاهی" این تهدید را به سخره گرفته و پاسخ محکمی دادند. و نکته امیدوارکننده این است که با وجود شرایط جنگی و فضای نظامی، مردم از طریق ایجاد گروه‌های همیاری، همبستگی و اتحاد، خود را برای ایفای نقش در تحولات پیش رو آماده می‌کنند و در برابر سرکوب و جنایات حکومت می‌ایستند. برای مثال در برخی مناطق مانند آبدانان، مریوان، کنگان و گوگچه سقز شاهد آن هستیم که مردم به میدان آمده‌اند و تلاش می‌کنند نیروهای نظامی را از اماکن عمومی بیرون برانند. در روستای گوگچه سقز در روز بیست و سوم اسفند ماه مردم بطور متحدانه سپاه را که پس از حملات آمریکا و اسرائیل در منطقه سرشیو تلاش داشتند در مسجد مستقر شوند، عقب زدند و علیرغم تیراندازی نیروهای رژیم مقاومت کردند و آنها را از روستای خود بیرون کردند. این رخدادها نشان‌دهنده فضای انفجاری جامعه و سطح بالای هوشیاری مردم است.

در چنین شرایطی، تأکید بر گسترش شبکه‌های محله‌محور مردمی و گروه‌های همیاری - به‌عنوان سنگ‌بنای شوراهای مردمی و آمادگی مردم برای اداره امور جامعه اهمیتی حیاتی دارد. تأکید ما بر تکثیر تجربه آبدانان، مریوان، کنگان و گوگچه سقز و جمع کردن بساط نیروهای نظامی در سطح سراسری و از تمام شهرها، تلاش برای آزادی فوری بازداشت‌شدگان و زندانیان سیاسی، و نجات جان آنان و گشودن درهای زندان‌ها است.

زنده باد انقلاب زن، زندگی، آزادی.

زنده باد انقلاب زن زندگی آزادی!



تهدید سپاه و وحشت از خیزش مردم متن گفتگو با کاظم نیکخواه در تلویزیون کانال جدید

"سپاه پاسداران در بیانیه‌ای گفته است در صورت وقوع اعتراضات خیابانی ضربه‌ای محکم‌تر از ۱۸ دی خواهیم زد و ادامه این بیانیه آمده است که هرگونه تحرک مخمل امنیت مصداق همکاری مستقیم با دشمن تلقی شده و با مشت محکم سازمان اطلاعات سپاه مواجه خواهد شد. در این رابطه با کاظم نیکخواه عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری گفت و گو می کنیم

شیوا قوامی: در اوج جنگ آمریکا و اسرائیل علیه جمهوری اسلامی چه دلیلی دارد که سپاه این چنین برای مردم خط و نشان کشیده و تهدید میکند؟

کاظم نیکخواه: جمهوری اسلامی روشن است که از مردم شدیداً وحشت دارد. و با این تهدیدها در واقع دارد آشکارا به وحشت خود از مردم اعتراف میکند. هیچ حکومتی راحت نمی آید بگوید مردم ما می‌خواهیم شما را سرکوب کنیم! اما جمهوری اسلامی و سران سپاه دارند اعتراف میکنند که در دیمه مردم را به قتل رساندند و الان هم دارند تهدید میکنند که اگر اعتراض کنید ما باز هم به همان جنایات دست می‌زنیم. و این نشان دهنده این هست که این حکومت شدیداً وحشت دارد از مردم و این را همه میدانند. خویست اینطور بیان کنم که در واقع دو جنگ وجود دارد. یکی جنگ مردم با جمهوری اسلامی که در سراسر ایران به اشکال مختلف جریان دارد. و بعد بر متن این جنگ هست که آمریکا و اسرائیل با اهداف ویژه خود جنگشان را با جمهوری اسلامی آغاز کردند. اهدافی که در این وقت کوتاه فرصت پرداختن به آن نیست. مقصر این جنگ دوم هم در واقع جمهوری اسلامی است. حکومت از اینکه در این جنگ کارگران، معلمان، پرستاران، دانشجویان و همه مردم به آن حمله کنند، تعرض کنند، بیرون بیایند، خیزش و اعتراض داشته باشند وحشت دارد. و با چنین تهدیداتی دارد اعتراف میکند که ما جنایت کردیم. ما قتل عام کردیم. و این اعتراف یعنی اینکه جمهوری اسلامی یک حکومت متزوی، بیگانه، اشغالگر است که هیچ جایی در میان مردم ندارد و از مردمی که تحت حاکمیتش دارند زندگی میکنند شدیداً وحشت دارد.

شیوا قوامی: شما به فضای سیاسی و انقلابی جامعه اشاره کردید. در این فضای فعلی مردم چگونه میتوانند تاثیر گذار باشند؟

کاظم نیکخواه: وضعیت از "تاثیر گذاری" مردم خیلی فراتر رفته است. قبل از اینکه این اوضاع شروع شود یعنی بعد از کشتار دیمه ما شاهد تجمعات، اعتراضات، تظاهرات دانشجویان در سراسر کشور بودیم. همزمان جنبش دادخواهی قدرتمند در سراسر کشور به میدان آمد و شاهد برگزاری مراسم های هزاران نفره مردم در اعتراض به کشتار حکومت و در گرامیداشت یاد جانبازان و حرکت های اعتراضی دیگر بودیم. با این جنگ این اعتراضات یک مقدار فروکش کرده ولی ما شاهد فضای همیاری و اتحاد مردمی هستیم. در فضایی که جنگ است، گرانی ها بیشتر شده است. با کمپایی مواد غذایی و دارویی روبرویم. اقتصاد جمهوری اسلامی همیشه درب و داغان بوده و اکنون در هم ریخته تر است و در بن بست کامل است. در این فضا اینکه بخش های مختلف مردم در محلات، در شهرهای مختلف متوجه همدیگر باشند. به بخش های مردمی ضربه دیده برسند و کمک رسانی کنند، و اجازه ندهند که فشار زیادی به بیماران، به بازنشستگان، کودکان، خانواده هایی که کودک دارند بیاید، لازمست یک فضای همبستگی، توجه و همیاری گسترش پیدا کند. .. نباید گذاشت مشکلات معیشتی در این شرایط شیرازه جامعه را از هم بپاشند. با این همبستگی ها خود ما مردم باید اداره امور را به عملا دست بگیریم. خوشبختانه الان

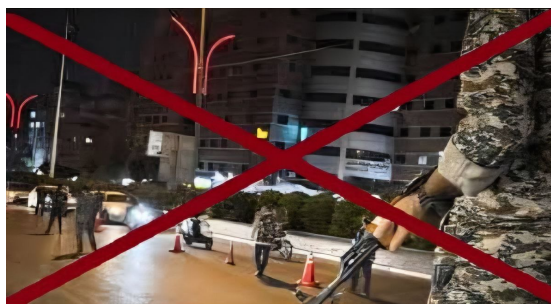
این همبستگی را تا حد زیادی در میان مردم شاهد هستیم. همین ها را باید گسترش داد. گروه های همیاری را باید گسترش داد. فضای همیاری، فضای همبستگی، رفتن سراغ همسایگان و رفتن بسراغ کسانی که بدلائل مختلف نیاز بیشتری دارند و به آنها کمک کردن مهمترین جنبه های کار در این شرایط است که به مردم برای مقابله با حکومت جنایتکار و سرکوبگر و برای آماده شدن جهت ادامه مبارزاتشان قدرت می بخشد. در همین مدت ما نمونه هایی از اعتراضات مردمی را در اعتراض به استقرار نیروهای نظامی جمهوری اسلامی در مناطق مسکونی داشته ایم. نمونه هایی مثل مریوان، و آبادان، کنگان و سقز. چنین اعتراضاتی را هم باید گسترش داد. چون جمهوری اسلامی از ترس بمباران نیروهایش در مناطقی مسکونی مستقر میشود که دولت آمریکا و اسرائیل بمباران نکنند و مردم را سپر خود قرار میدهد. با این کار فضا را امنیتی و نظامی میکند. باید به اینها اعتراض کرد. اینها و دیگر اشکال اعتراضی اقدامات بسیار مشخصی در این دوره است که کمک میکند به همیاری، اتحاد و نزدیکتر شدن مردم به یکدیگر.

شیوا قوامی: علاوه بر نکاتی که اشاره کردید، کدام اقدامات مشخص سیاسی مردم را متحد تر و همبستگی میکند.

کاظم نیکخواه: همانطور که اشاره کردم همین گروه های همیاری و همبستگی که ایجاد شده و ما بر گسترش آن تاکید داریم اقدامات مشخصی هستند. اما به مفهوم کلی باید بگویم که مردم در این مملکت بسیار متحد هستند. یعنی بطور عینی و سراسری متحد هستند. برای مثال مردم بلوچستان و شیراز و کردستان و تهران و مشهد و دیگر مناطق را اگر دقت کنیم می بینیم که بسیار متحدند. بویژه سر یک چیز متحدند و آن سرنوشت جمهوری اسلامی و خلاص شدن از این اوضاع و از این سرکوب و عقب ماندگی و از این فضای جنایت و تبعیضات است. همین اتحادها و گفتمانها را باید در میان مردم گسترش بیشتری داد. یک جنبه دیگر نیروهای اپوزیسیون هستند که باید تلاش کنند تا آنجا که ممکن است با هم متحد عمل کنند. اپوزیسیونهای سرنوشتی طلبی داریم که هر کدامشان بالاخره به درجاتی پایگاه اجتماعی ای دارند و در میان مردم هستند. نزدیکتر شدن اینها تا آنجا که سیاستهایشان به هم نزدیک و مردمی است، به فضای اتحاد و نزدیک تر شدن مردم به هم موثر است. و این نزدیکتر شدنها کلاً کمک میکند که در ادامه این اوضاع ما بتوانیم به جایی برسیم که هم شاهد سر بلند کردن خیزش های خیابانی توسط جوانان و بخش های مختلف مردمی باشیم و هم اعتصابات کارگران، معلمان، پرستاران و کارکنان ادارات و بخشهای دیگر را داشته باشیم. و کاری کنیم که با یک حرکت میلیونی یا دهها میلیونی جمهوری اسلامی دیگر امکان مقابله با مردم را نداشته باشد. این حکومت را باید زیر فشار اتحاد مبارزاتی سراسری مردم خفه کرد. صفوفش را بهم ریخت. وحشت را در میان صفوفش بیشتر و بیشتر کرد. و کاری کرد که دچار چند شقه ای و چند دستگی بیشتری بشود. و بتوانیم سرنوشتش کنیم و این فضایی است که الان جامعه دارد و امیدوارم بتوانیم این را گسترش دهیم و فکر میکنم جامعه در همین جهت دارد پیش میرود و باید همین را دهها برابر گسترش داد.

شیوا قوامی: ممنون از حضور شما در این برنامه

جنگ - اطلاعیه شماره ۱۱: فضای پادگانی و نظامی علیه مردم باید فوراً پایان یابد!



دارند و اکنون نیز به هر شکل که می‌توانند باید در مقابل نظامی کردن و استقرار نیروهای نظامی و سرکوب در محل زندگی‌شان اعتراض کنند. فشارها و تحمیلات جنگی بر مردم باید فوراً پایان یابد. نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی باید از خیابان‌ها جمع شوند. تبدیل کردن جامعه به اسم جنگ به یک پادگان نظامی باید خاتمه یابد. فضای پادگانی و نظامی در خیابان‌ها علیه مردم باید فوراً پایان یابد!

اعتراض متحدانه مردم آبادان به استقرار نیروهای امنیتی و نظامی حکومت در کنار منازل مسکونی و یا اعتراض مردم مریوان برای ممانعت از استقرار نیروهای نظامی جمهوری اسلامی در ورزشگاه نمونه‌هایی است که نشان می‌دهد حتی در دل شرایط جنگی این مردم به دفاع از زندگی خود بر می‌خیزند.

این جنگ جنگ مردم نیست. مردم عامل جنگ را حکومتی می‌دانند که برای بقای خود حاضر نشد دست از برنامه‌های موشکی و هسته‌ای و کمک به نیروهای نیابتی بردارد. مردم ایران هیچ‌گونه نفعی در این پروژه‌ها نداشته و ندارند. هیچ جنگ و سرکوبی نمی‌تواند خواست مردم برای زندگی و آزادی را خاموش کند. تحمیلات جنگی و بساط نیروهای سرکوب باید فوراً از خیابان‌ها و محل زندگی مردم جمع شود.

حزب کمونیست کارگری ایران - ۲۱ اسفند ۱۴۰۴ - ۱۲ مارس ۲۰۲۶

عرصه‌های دفاع از جان و زندگی مردم تبدیل شده است. تجربه مریوان نشان داد که اتحاد و اقدام جمعی مردم می‌تواند از تبدیل محله‌ها به میدان جنگ جلوگیری کند. اجازه ندهیم شهرها و خانه‌های مردم به سپر انسانی سیاست‌های جنگی تبدیل شوند.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران - ۱۸ اسفند ۱۴۰۴، ۹ مارس ۲۰۲۶

روستای گوگجه در سفر سومین مورد مقابله مردم با حضور نیروهای نظامی در مناطق مسکونی است

روز شنبه ۲۳ اسفند ۱۴۰۴، مردم روستای گوگجه سقز در اعتراضی متحدانه نیروهای سپاه را از روستای خود بیرون کردند. با وجود تیراندازی نیروهای رژیم، مردم با همبستگی توانستند آن‌ها را وادار به ترک روستا کنند. حدود ۱۲۰ نیروی سپاه ناچار شدند تجهیزات خود را جمع کرده و منطقه را ترک کنند. چند روز قبل نیز مردم مریوان در مقابل حضور نیروهای نظامی در یک ورزشگاه شهر دست به اعتراض زدند. مردم آبادان نیز علیه استقرار نیروی نظامی در محل زندگی خود دست به تجمع اعتراضی زدند.

ابعاد اعتراض در نقاط مختلف کشور به تبدیل شدن محل زندگی مردم به میدان جنگ و تشدید ناامنی برای مردم، قطعا بیشتر از اینها است اما همین سه مورد بسیار حائز اهمیت است. نباید اجازه بدهیم محل زندگی‌مان تبدیل به میدان جنگ شود. اعتراض حتی در دل این شرایط نظامی و امنیتی می‌تواند موثر باشد.

جمهوری اسلامی در جریان جنگی که خود به این مردم تحمیل کرده است، خیابان‌ها را به قرق خود درآورده تا نه دشمن خارجی بلکه دشمن داخلی، یعنی مردم معترض و عاصی را در خیابان‌ها و محلات تحت کنترل داشته باشد. ایست‌های متعدد بازرسی در نقاط مختلف شهرها برپا کرده‌اند و علاوه بر آن، به اوباش و نیروهای وابسته به خود مرتباً فرمان می‌دهند که خیابان‌ها را در تسخیر خود داشته باشند.

جمهوری اسلامی بیش از آنکه از "دشمن خارجی" بترسد، از مردمانی می‌ترسد که زیر فشار حاکمیت ۴۷ ساله و خونبار این رژیم تبهکار، روز و شب آرزوی سرنگونی آن را در سر می‌پروراند و به هر شیوه‌ای دست به اعتراض می‌زنند. هدف این تمهیدات سرکوبگرانه، تلاش برای مرعوب ساختن مردم و جلوگیری از اعتراض آنان، و ایجاد آمادگی برای مهار خیزش مردم پس از جنگ است.

در ایستگاه‌های بازرسی که در همه‌جا مستقر کرده‌اند، به بازرسی اموال شهروندان - از جمله تلفن‌های همراه و خودروهای شخصی آنان - می‌پردازند. در برخی مناطق شهرها که معمولاً در سال‌های اخیر کانون داغ اعتراضات مردم بوده‌اند، یگان‌های ویژه‌ای مستقر کرده‌اند که به نظر می‌رسد حضورشان محدود به شرایط جنگی نباشد و قصد دارند آن را به شکلی پایدار ادامه دهند. رژیم سیاست جنگی جنایتکارانه‌ای دنبال می‌کند و در حالی که مقامات حکومت در مخفیگاه‌های امن به سر می‌برند، به مردم فراخوان می‌دهند که در خیابان‌ها حضور داشته باشند تا به سپر انسانی تبدیل شوند.

در واقع رژیم از یکطرف مردم را در یک جنگ تبهکارانه و برای حفظ حکومت منحوس خود گوشت دم توپ می‌کند و از طرف دیگر با ایجاد فضای پادگانی می‌خواهد مردم را کنترل کند و جلو اعتراض آنها را بگیرد.

باید در مقابل این سیاست‌ها ایستاد. مردم تجربه جمع کردن بساط گشت ارشاد را

پیام مریوان به کردستان:

نگذاریم محله‌ها به میدان جنگ تبدیل شوند!

روز شنبه ۱۶ اسفند، مردم محله مریوان با اقدامی جمعی و قاطع مانع از استقرار نیروهای نظامی جمهوری اسلامی در ورزشگاه موسک ۲ شدند. این اقدام آگاهانه و متهورانه نمونه‌ای روشن از مسئولیت‌پذیری اجتماعی و دفاع مستقیم مردم از امنیت و جان شهروندان است.

در شرایطی که جمهوری اسلامی برای پیشبرد سیاست‌های جنگی خود به تاکتیک‌های غیرانسانی متوسل شده و با استقرار نیروها و تجهیزات نظامی در میان مناطق مسکونی، مدارس، مراکز ورزشی و اماکن عمومی عملاً مردم عادی را به «گوشت دم توپ» تبدیل می‌کند، اقدام مردم مریوان پرده از این سیاست ضد انسانی برداشت و نشان داد که جامعه می‌تواند در برابر آن بایستد.

استقرار نیروهای نظامی در میان بافت شهری (اماکن عمومی، ورزشگاه‌ها، بیمارستان‌ها، مدارس و...) عملاً جان غیرنظامیان را در معرض خطر مستقیم بمباران و موشکباران قرار می‌دهد. جلوگیری از تبدیل شهرها و محله‌ها به پایگاه‌های نظامی، اقدامی حیاتی برای حفاظت از جان مردم است.

مردم کردستان را فرا می‌خوانیم که با اقدامات جمعی، همبستگی اجتماعی و سازماندهی محلی مانع از استقرار نیروها و تجهیزات نظامی در محله‌های مسکونی، مدارس، ورزشگاه‌ها و سایر مراکز عمومی شوند.

در شرایط جنگی کنونی، دفاع از فضاهای شهری و غیرنظامی به یکی از مهم‌ترین



اطلاعات سپاه: در صورت

«آشوب خیابانی»، ضربه‌ای

محکم‌تر از ۱۸ دی خواهیم زد

رجزخوانی می‌کند. اما مردم هم سالهاست اعلام کرده‌اند که دشمن‌شان همینجا در همین خانه است.

مخاطب دیگر تهدیدهای سپاه منتقدین درون حکومت‌اند. رژیم می‌داند که با مرگ خامنه‌ای دعوای دار و دسته‌های حکومتی تشدید خواهد شد و زمینه برای هجوم مردم بیشتر باز می‌شود. تلاش می‌کند تا با این تهدیدها هر گونه مخالفت در بالا را نیز خفه کند اما حکومتی که در اوج بحران‌ها دست و پا می‌زند و جنگ نیز بحران‌هایش را ده بار شدیدتر کرده است، قادر به خفه کردن منتقدین درون حکومتی نیز نخواهد شد.

رژیم بیش از هر زمان به تهدید نیاز دارد تا چهره در هم شکسته خود را سرخ نگهدارد. و بدین طریق هم به خیال خودش مردم را مرعوب کند و هم نیروهایش احساس وحشت نکنند. این تهدیدها نشانه درهم‌شکستگی و وحشت از پایان جنگ است. وحشت از مردمی که هیچ چیز برای از دست دادن ندارند و حتی در دل این جنگ نیز هر جا که توانسته‌اند علیه حضور نیروی نظامی در محل زندگی خود اعتراض کرده‌اند. اعتراضاتی که با تداوم جنگ گسترش خواهد یافت.

حزب کمونیست کارگری ایران - ۲۲ اسفند ۱۴۰۴، ۱۳ مارس ۲۰۲۶

اعمال محدودیت‌های گسترده بر اینترنت و گردش اطلاعات، تلاش کرده است کنترل بیشتری بر فضای خبری و اطلاع‌رسانی اعمال کند. قطع یا محدودسازی اینترنت، در کنار برخورد با افرادی که اقدام به ارسال تصاویر یا اطلاعات به رسانه‌های خارج از کشور می‌کنند، بخشی از این سیاست کنترل اطلاعات محسوب می‌شود. در عین حال، مقامات مختلف حکومتی و سپاه پاسداران مردم را تهدید به قتل، کشتار و مصادره اموال در صورت بروز اعتراضات خیابانی می‌کنند.

در کنار این اقدامات، گزارش‌هایی نیز از افزایش حضور نیروهای امنیتی در برخی مناطق شهری منتشر شده است. استقرار نیروهای یگان ویژه و برپایی ایست‌های بازرسی در محلاتی از جمله اکباتان در تهران، که در سال‌های اخیر از کانون‌های داغ اعتراضات مردمی بوده است، نشان‌دهنده تلاش حکومت برای ایجاد فضای بازدارنده و جلوگیری از شکل‌گیری اعتراضات در شرایط جنگی است.

مجموعه این اقدامات سرکوبگرانه در شرایطی صورت می‌گیرد که جمهوری اسلامی کوچکترین تمهیداتی برای حفاظت از جان مردم در شرایط جنگی انجام نداده است. این اقدامات حاکی از آن است که حکومت در فضای ناشی از جنگ، سیاست کنترل اطلاعات و تشدید فشار بر مخالفان را با شدت بیشتری دنبال می‌کند؛ سیاستی که نباید بی‌پاسخ باقی بماند و باید با اعتراض همه جریانات آزادی‌خواه و معترض روبرو شود.

برگرفته از مدیای اجتماعی حزب کمونیست کارگری

تهدیدهای سپاه در آستانه سقوط رژیم

سپاه پاسداران در بیانیه‌ای گفته است: "در صورت وقوع اعتراض خیابانی ضربه‌ای محکم‌تر از ۱۸ دی خواهیم زد. هرگونه تحرک محل امنیت مصداق همکاری مستقیم با دشمن تلقی شده و با مشت محکم سازمان اطلاعات سپاه مواجه خواهد شد". رادان نیز گفته بود که با مردم معترض همان خواهیم کرد که با دشمن. برخی دیگر از فرماندهان حکومت نیز این روزها تهدیدهای مشابهی کرده‌اند.

حکومتی که به آینده خود ذره‌ای خوشبین باشد، ذره‌ای احساس قدرت و ثبات داشته باشد، اینچنین با مردم حرف نمی‌زند. این مشخصه حکومتی است که آینده‌ای برای خود نمی‌بیند. نشانه حکومتی است که به آخر خط رسیده است.

سپاه و مقامات در این تردیدی ندارند که اگر هم از جنگ جان سالم به دربرند از دست مردم جان سالم به در نخواهند برد. گرچه هر بار مردم خیزش کرده‌اند قربانی زیادی داده‌اند و چندین برابر آن زندانی شده‌اند ولی خیزش و اعتراض و مبارزه در ابعاد گسترده‌تری ادامه یافته است.

جنگ در شرایطی آغاز شد که کشتار فجیع دی‌ماه که این جانیان به آن افتخار می‌کنند کل جامعه و مردم انسان‌دوست جهان را در خشم و نفرت و انزجار از حکومت منفور اسلامی فروبرده بود. این جنایت و دیگر جنایات حکومت نه فقط فراموش نخواهد شد، بلکه مردم، زن و مرد و پیر و جوان مصممند این حکومت را به زیر بکشند. فقط چند هفته پس از این کشتار بار دیگر موجی از اعتراض در دانشگاه‌ها و در مراسم جانبازتنگان به راه افتاد و شعار مرگ بر خامنه‌ای و مرگ بر جمهوری اسلامی طنین‌انداز شد. این مبارزات نه تنها ادامه خواهد یافت بلکه ابعاد وسیع‌تری به خود خواهد گرفت.

رژیم می‌داند که اگر تسلیم شود به چنان موقعیتی خواهد افتاد که بقایش توسط همین مردمی که اینچنین قتل عام شده‌اند زیر سوال خواهد رفت. در دیمه مردم معترض در خیابان و زندان و بیمارستان توسط جلادان حکومت قربانی شدند و جنگ جاری را نیز به درست از چشم جمهوری اسلامی می‌بینند. رژیم حتی در زیر بمباران‌هایی که رهبرش را کشت و دستگاه نظامی‌اش را به درجه زیادی در هم شکست فراموش نمی‌کند که دشمن اصلی‌اش در داخل است و هر روز علیه آنها

سرکوب در سایه جنگ

در سومین هفته از جنگ، جمهوری اسلامی همچنان به تشدید اقدامات امنیتی و سرکوبگرانه علیه معترضان و مخالفان ادامه می‌دهد. در روزهای ۲۲ و ۲۳ اسفند، نهادهای امنیتی و انتظامی از مجموعه‌ای از بازداشت‌ها در استان فارس و چند استان دیگر خبر دادند؛ بازداشت‌هایی که عمدتاً با اتهام‌هایی نظیر «همکاری با رسانه‌های خارجی»، «سلطنت‌طلبی»، «جاسوسی» و «فروش اینترنت بدون فیلتر» همراه بوده است.

سازمان اطلاعات سپاه اعلام کرده است دو تیم در استان فارس بازداشت شده‌اند که به گفته این نهاد، تصاویر مربوط به جنگ را برای رسانه‌های فارسی‌زبان خارج از کشور ارسال می‌کردند. همچنین پلیس فارس از بازداشت فردی ۳۷ ساله در شیراز خبر داده است که به گفته مقامات، شبکه‌ای برای فروش اینترنت بدون فیلتر از طریق استارلینک در چند استان راه‌اندازی کرده بود. تجهیزات مربوط به این سامانه نیز ضبط شده است. در اطلاعاتی دیگر، پلیس امنیت عمومی اعلام کرد که در یک عملیات ۷۲ ساعته، ۵۴ نفر را با عنوان «سلطنت‌طلب» و «لیدر اغتشاشات» بازداشت کرده و دو نفر دیگر نیز به اتهام جاسوسی دستگیر شده‌اند.

این تحولات در شرایطی رخ می‌دهد که جمهوری اسلامی از زمان آغاز جنگ، با

"جنگ - اطلاعیه شماره ۱۰"

اعتراض متحدانه مردم آبدانان به استقرار نیروهای امنیتی و نظامی حکومت در کنار منازل مسکونی و اخباری از تشکیل گروههای همیاری

روز هفده اسفند مردم شهر آبدانان در اعتراض به استقرار نیروهای امنیتی و انتظامی حکومت اسلامی در خانه معلم این شهر در کنار منازل مسکونی دست به تجمع زده و به نیروهای حکومتی اولتیماتوم دادند که تا شب آروز محل را ترک کنند. در این تجمع مردم با ماموران سرکوبگر و جنایتکار حکومتی درگیر شدند. قبل از آن نیز مردم محله ای در مریوان با اقدامی جمعی مانع استقرار نیروهای نظامی جمهوری اسلامی در ورزشگاه موسک ۲ شدند.

در شرایطی که جمهوری اسلامی برای پیشبرد سیاستهای جنگی خود به تاکتیکهای جنایتکارانه ای متوسل شده و با استقرار نیروها و تجهیزات نظامی خود در مناطق مسکونی، مدارس، مراکز ورزشی و اماکن عمومی پرجمعیت عملاً مردم عادی را به «گوشت دم توپ» تبدیل می کند، اقدام شجاعانه مردم آبدانان و مریوان را باید در همه شهرها الگو قرار داد. اجازه ندهیم شهرها و خانههای مردم به سپر انسانی سیاستهای جنگی حکومت تبدیل شوند. با اتحاد مبارزاتی امنیت شهرها را بدست خود داشته باشیم.

خبر دیگر مربوط به کشته و مفقود شدن شماری از کارگران در جریان حملات نیروهای نظامی آمریکا و اسرائیل به شهرک صنعتی حیدرآباد سولدوز در روزهای هفدهم و هجدهم اسفندماه است. بنا به این گزارش متأسفانه تعدادی از کارگران شیفت شب یک کارخانهی تولید آرد و نشاسته جان خود را از دست داده اند. اسامی این کارگران عبارتند از: وحید طالبی، وحید بایرامزاده، امیرحسین حسنزاده، اصغر خدایاری، حسین محمدی، علی اکبر اروجزاده، مهدی قلیزاده، محمد علیزاده و علی نجفی. به علاوه عزیز عباسزاده هم چنان مفقود است.

شبکه های همیاری را
همه جا ایجاد کنیم!



سازمان بدهیم.
به یاری هم برخیزیم!

حزب کمونیست کارگری حمله به مراکز که مستقیماً به زندگی مردم آسیب می رساند را قاطعانه محکوم میکند

از سوی دیگر گزارشات حاکی از تشکیل گروههای همیاری در شهرهای

مختلف و گسترش آنست. در گزارشات دریافتی خبر از آن میرسد که در جاهایی مردم در محلات امر همیاری و کمک رسانی را سازمان داده اند. برای نمونه گزارشی از تقسیم بسته های غذایی نیازهای اولیه زندگی در میان افراد بیمار، سالمند و خانواده های دارای کودک دریافت کرده ایم. بسته هایی که امضای گروه همیاری محل را بر خود دارد. فراخوانهایی نیز برای تشکیل گروههای همیاری داده شده است. از جمله محمد حبیبی سخنگوی شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان همگان را به تشکیل این گروهها و امداد رسانی فراخوانده است. باید وسیعاً به این فراخوانها و به این حرکت وسیع اجتماعی پیوست و گروههای همیاری را در همه جا تشکیل داد.

تشکیل گروههایی همیاری در محلات علاوه بر قدرت بخشیدن مردم برای مقابله با سرکوب و جنایات حکومت و مصائب احتمالی ناشی از جنگ، به درجاتی زمینه ساز به میدان آمدن و متشکل شدن مردم برای اعمال اراده مستقیم شان و رقم زدن جامعه فردا است.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۹ اسفند ۱۴۰۴، ۱۰ مارس ۲۰۲۶

گزارش سازمان ملل: تشدید سرکوب در ایران همزمان با جنگ

اواخر سال ۲۰۲۵ اشاره می کند. طبق این گزارش، نیروهای امنیتی با استفاده از سلاحهای مرگبار اعتراضات را سرکوب کرده اند و هزاران نفر در جریان درگیری ها یا پس از آن بازداشت شده اند. علاوه بر این، گزارش از افزایش بی سابقه مجازات اعدام در ایران خبر می دهد و اعلام می کند که تنها در سال ۲۰۲۵ دست کم ۱۶۳۹ مورد اعدام گزارش شده است؛ رقمی که بسیاری از آنها بر اساس اعترافات صادر شده که زیر شکنجه به دست آمده اند.

در این گزارش همچنین به مصادره اموال بهائیان به دلیل باورهای مذهبی، بازداشت های خودسرانه اقلیت هایی مانند عرب های اهوازی و کردها، و ادامه فشار بر زنان و دختران به دلیل حجاب اجباری اشاره شده است.

هیأت حقیقت یاب در پایان از کشورهای عضو سازمان ملل خواسته است برای تحقیق و پیگرد مسئولان این نقض های جدی حقوق بشر از سازوکارهای حقوقی داخلی خود استفاده کنند و همزمان برای کاهش تنش های نظامی و از سرگیری گفت وگوهای دیپلماتیک جهت برقراری صلح اقدام فوری انجام دهند.

این هیأت حقیقت یاب در نوامبر ۲۰۲۲ توسط شورای حقوق بشر سازمان ملل و در پی اعتراضات سراسری در ایران تشکیل شد تا نقض های جدی حقوق بشر، به ویژه علیه زنان و کودکان، را بررسی و مستندسازی کند. مأموریت این هیأت در ژانویه ۲۰۲۶ برای دو سال دیگر تمدید شد تا به تحقیق درباره نقض های اخیر و جاری حقوق بشر در ایران ادامه دهد.

(برگرفته از مدیای اجتماعی حزب کمونیست کارگری)

هیأت مستقل بین المللی حقیقت یاب شورای حقوق بشر سازمان ملل در گزارش تازه ای اعلام کرده است که بحران حقوق بشر در ایران، که پیش تر نیز با سرکوبی گسترده و سازمان یافته همراه بوده، در پی جنگ و درگیری های نظامی اخیر احتمالاً تشدید خواهد شد.

این گزارش که دوره زمانی آوریل ۲۰۲۵ تا فوریه ۲۰۲۶ را بررسی می کند، تأکید دارد که در شرایط درگیری های مسلحانه، حفاظت از غیرنظامیان - به ویژه بازداشت شدگان - به شدت آسیب پذیر می شود و دولت ها اغلب همزمان با جنگ، سرکوب داخلی را تشدید می کنند. در همین زمینه، هیأت حقیقت یاب نسبت به قطع گسترده اینترنت در ایران هشدار داده و گفته است که این اقدام مردم را از دسترسی به اطلاعات حیاتی محروم کرده و می تواند برای پنهان کردن نقض های حقوق بشر مورد استفاده قرار گیرد.

در بخش دیگری از گزارش به جنگ ۱۲ روزه ایران و اسرائیل در ژوئن ۲۰۲۵ اشاره شده است. بر اساس یافته های این هیأت، دلایل معقولی وجود دارد که نشان می دهد حمله هوایی اسرائیل به زندان اوین در ۲۳ ژوئن ۲۰۲۵ ممکن است مصداق جنایت جنگی باشد، زیرا این حمله به یک هدف غیرنظامی صورت گرفته و حدود ۸۰ نفر در آن کشته شده اند.

گزارش همچنین به تشدید سرکوب داخلی در پی اعتراضات سراسری در

کارگر کمونیست

مسئولیت مطالب با نویسندگان آنهاست. درج مقالات در کارگر کمونیست لزوماً به معنی تأیید مضمون آنها از جانب نشریه نیست

لیست چهارم کپین مالی حزب کمونیست کارگری ایران



برای پرداخت کمک‌های خود می‌توانید از طریق شماره حساب‌های زیر و یا از طریق تماس با تشکیلات‌های حزب اقدام نمایید:
شماره حساب‌ها و تلفن‌های تماس:

سوند:

Sweden, NordeaPlusgirokonto: 4122379-3

Bankkontonummer: 9960264 1223793

IBAN: SE1095000099602641223793

BIC: NDENSESS

Germany, Name: M. Eli, Bankverbindung: Postbank

IBAN: DE86 1001 0010 0585 5421 23

BIC/SWIFT: PBNKDEFF

شماره حساب انگلیس ویژه کمک از انگلیس و از هر کشور دیگر:

Bank: NatWest, Account holder: WPI

Account number: 45477981, Sort code: 60-24-23

IBAN: GB77NWBK60242345477981

BIC: NWBKGB2L

کمک خود را همچنین می‌توانید از طریق پی‌پل پرداخت کنید:

Donate (paypal.com) یورو

Donate (paypal.com) دلار

سوالاتی دارید می‌توانید با شماره‌های زیر تماس بگیرید:

تماس از خارج: سیامک بهاری 0046739868051

از آمریکای شمالی: بابک یزدی 0014164717138

تماس از ایران: شهلا دانشفر: 0044743556246

در پاسخ به کمپین مالی حزب که از ۱۶ فوریه شروع شد، تاکنون مبلغ ۹۷۶۷۰ دلار جمع‌آوری شده است. هدف این کمپین جمع‌آوری حداقل ۱۵۰ هزار دلار است و امیدواریم بتوانیم حتی از این مبلغ نیز فراتر برویم. از تمام عزیزانی که تا این لحظه به این کمپین کمک کرده‌اند صمیمانه قدردانی می‌کنیم.

ما منبع تامین مالی جز حمایت شما مردمی که برای سرنگونی جمهوری اسلامی تلاش می‌کنید و فعالیت و سخت‌کوشی اعضا و دوستان حزب نداریم. دست یاری به سوی همه مردم شریف و آزاده، کلیه فعالینی که در داخل و خارج کشور به امر متحد و متشکل کردن مردم برای سرنگونی جمهوری اسلامی مشغولند، کلیه مردمی که با حزب کمونیست کارگری و فعالیت‌ها و سیاست‌هایش آشنایی دارند و آنرا نیروی موثر و مثبتی در امر رهایی می‌شناسند دراز می‌کنیم تا در کنار هم و با قدرتی بیشتر این مبارزه را به سرانجام برسانیم.

۲۲ اسفند ۱۴۰۴، ۱۳ مارس ۲۰۲۶

لیست شماره ۴

مریم صادقی ۵۰ یورو	لیست شماره ۴
سعید استرالیا ۱۵۰ دلار	جلیل جلیلی ۵۰۰ پوند
مهدی بصیری ۱۰۰ یورو	ولی خ ۱۰۰ دلار کانادا
خالد ناصری ۱۰۰ یورو	رزاق زهرایی ۱۰۰ دلار آمریکا
پروین صدری ۱۰۰ یورو	آقای حمیدی ۱۵۰۰ دلار آمریکا
منیژه اتمامی ۱۰ یورو	حسین مکوندی ۴۰۰ دلار آمریکا
کمیته فرانکفورت ۳۰۰ یورو	امیر حسین ۵۰ دلار آمریکا
ایران آزاد ۵۰ یورو	علی معنوی ۲۰۰ پوند
بابک بندری ۵۰ یورو	منیر شریفیان ۲۰ یورو
مجید صندوقدار ۲۰۰ یورو	جمال صابری ۶۰۰ دلار کانادا
سهراب شایان ۳۰ یورو	آراد علیزاده ۱۰۰۰ کرون
علی صادقی ۳۰ یورو	گبی حسینی ۵۰۰ کرون
شهرزاد مهدوی ۳۰ یورو	حسن گلزاری ۱۰۰ دلار کانادا
احسان اکبری ۵۰ یورو	زهرافرید و علی یاور ۵۰۰۰ کرون
مریم جوینی ۳۰ یورو	حسن آذری ۲۰۰۰ کرون
غفور عباس‌نژاد ۵۰۰ کرون	روزبه زندی فر ۱۰۰۰ کرون
دوست محمد شکوهی از انگلیس ۵۰ پوند	شادی شوشتری ۵۰۰ کرون
	خانوم بدری ۴۰۰ کرون
جمع لیست چهارم ۲۰۹۲۰ دلار آمریکا	ناصر شیشه‌گر ۲۰۰۰ کرون
جمع کمک تا کنونی ۹۷۶۸۰ دلار آمریکا	مصطفی صابر ۲۰۰۰۰ دلار کانادا (جمعاً ۳۰۰۰۰ دلار)

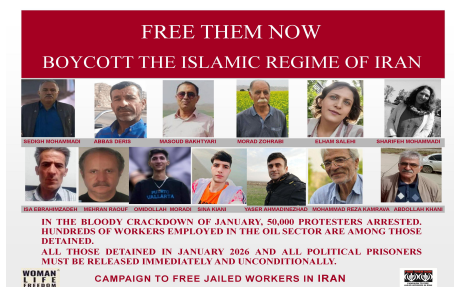
ترکمن عالم (جهت یاهست)
فرکانس ۱۰۸۴۵-عمودی
۲۷۵۰۰-اف ای سی ۲/۳

بوئل‌ست
فرکانس ۱۱۳۸۷
افقی ۲۷۵۰۰

مشخصات فنی تلویزیون کانال جدید

بوئل‌ست، فرکانس ۱۱۳۸۷ افقی ۲۷۵۰۰

KANAL KANAL
کانال جدید



پیش از آن نیز در یازدهم اسفند، بخش اداری زندان تهران بزرگ (فشافویه) در جنوب تهران در جریان حملات هوایی به شدت تخریب شد. بر اثر شدت این انفجار، تعدادی از بندهای عمومی نیز آسیب دیدند و آسیبهایی نیز به زندانیان وارد شد. گزارش‌های دیگری نیز از انتقال زندانیان اوین به پایگاه‌های سپاه حکایت دارد. با این اقدام، حکومت عملاً تلاش می‌کند زندانیان را به سپر انسانی خود تبدیل کند.

در عین حال، بسیاری از کارکنان زندان محل کار خود را ترک کرده‌اند و زندانیان را در شرایطی ناامن رها کرده‌اند. بدین ترتیب، زندانیان در سراسر ایران اکنون با یکی از خطرناک‌ترین وضعیت‌ها در سال‌های اخیر روبه‌رو هستند. بسیاری از آنان دسترسی کافی به غذا، آب سالم و مراقبت‌های پزشکی اولیه را ندارند و اکثریت زندانیان سیاسی نیز از تماس با خانواده‌های خود محروم شده‌اند.

همزمان سپاه پاسداران به مردم هشدار داده است که در صورت بروز اعتراضات خیابانی «ضربه‌ای محکم‌تر از ۱۸ دی» وارد خواهد کرد. این تهدیدها نشان‌دهنده وضعیت اضطراری زندانیان در ایران است و ضرورت اقدام فوری برای نجات جان آنان را برجسته می‌کند.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی (free them now) از بایکوت حکومت اسلامی و محاکمه سران این حکومت به دلیل جنایت‌های بیشمار علیه مردم دفاع میکند و از مردم جهان میخواهد که دولت‌ها را برای عملی شدن این خواست زیر فشار قرار دهند و سفارتخانه‌ها و مراکز دیپلماتیک و فرهنگی و دیگر نهادهای حکومت اسلامی را تعطیل کنند.

همه دستگیر شدگان و زندانیان سیاسی باید آزاد شوند. ادامه بازداشت زندانیان در شرایط جنگی کنونی یک جنایت است. اتحادیه‌های بین‌المللی کارگری و جامعه جهانی باید اکنون برای جلوگیری از یک فاجعه دیگر در ایران اقدام کنند.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی در ایران (Free Them Now)

Shahla.daneshfar2@gmail.com

۲۴ اسفند ۱۴۰۴ - ۱۵ مارس ۲۰۲۶ (برگرفته از مدیای اجتماعی)

جنگ و سرکوب؛ جان هزاران زندانی در خطر است

جنگ جمهوری اسلامی با دولتهای آمریکا و اسرائیل ادامه دارد. در این شرایط جنگی، هزاران نفر از عزیزان مردم در ایران در زندان‌های جمهوری اسلامی زندانی هستند. بخش بزرگی از این زندانیان در دی‌ماه خونین و در جریان قتل‌عامی که حکومت برای نجات خود از خطر سرنگونی به راه انداخت دستگیر شدند و با وجود شرایط خطرناک جنگی همچنان در بازداشت به سر می‌برند.

بخش دیگری از زندانیان سیاسی پس از کشتار دی‌ماه و در جریان سربرآوردن دوباره اعتراضات مردم خشمگین و دادخواه بازداشت شده‌اند؛ اعتراضاتی که با برگزاری مراسم‌های گرامیداشت هزاران نفره برای جان‌باخته‌های دی‌ماه، تجمعات در دانشگاه‌ها و ادامه فضای اعتراضی و انقلابی در جامعه همراه بود. جان این زندانیان در چنگال حکومت خونخوار اسلامی در خطر است و باید برای نجات آنها تلاش کنیم.

در عین حال، با ادامه جنگ در ایران، حکومت سرکوب‌های خود را تشدید کرده است. قطع اینترنت و خطوط تلفن، تهدید مردم به دستگیری و تکرار کشتار دی‌ماه، بازداشت‌های گسترده، شکنجه و آزار زندانیان، نگهداری آنان در شرایط بسیار ناامن و بدون امکانات رفاهی و بهداشتی، و هم‌زمان صدور احکام سنگین زندان و اعدام، از نمونه‌های بارز این سرکوبگری‌هاست که جان زندانیان را بیش از پیش در معرض خطر قرار داده است.

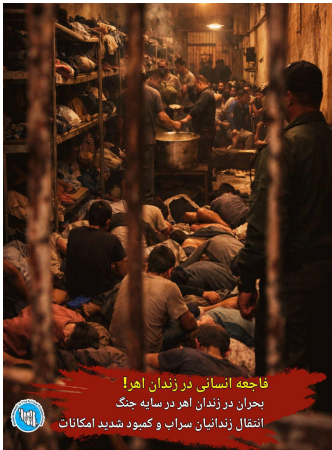
نکته بسیار نگران‌کننده آن است که در بحبوحه حملات نظامی آمریکا و اسرائیل علیه مراکز و نیروهای نظامی جمهوری اسلامی، زندانیان سیاسی با خطرات مضاعفی روبه‌رو شده‌اند. از جمله قطع زنجیره تأمین حداقل مواد غذایی، کمبود شدید دارو و خطر آسیب رسیدن به زندانیان در اثر این حملات وجود دارد. قطع تماس زندانیان با خانواده‌هایشان و انتقال‌های مشکوک آنان از یک زندان به زندانی دیگر نیز نگرانی‌ها درباره وضعیت آنان را افزایش داده است.

بنا بر گزارش‌هایی از زندان فشافویه (زندان بزرگ تهران)، مأموران زندان در روز ۲۳ اسفند میله‌های آهنی بیشتری روی درهای ورودی سالن‌های زندان نصب کرده و قفل‌های بیشتری را به آنها اضافه کرده‌اند. این سیاست جنایتکارانه باعث می‌شود که حتی در صورت وقوع خطرات، زندانیان امکان خروج و نجات جان خود را نداشته باشند. همچنین بنا بر خبری منتشرشده، در روز جمعه پانزدهم اسفند و در پی حملات اخیر و تخریب انبار مواد غذایی، وضعیت زندان به مرحله بحرانی رسیده و زندانیان با کمبود شدید غذا، دارو و امکانات اولیه مواجه شده‌اند.



فاجعه انسانی در زندان اهر!

بحران در زندان اهر در سایه جنگ؛ انتقال زندانیان سراب و کمبود شدید امکانات



بر اساس این گزارش‌ها، زندانیان با کمبود غذا مواجه شده‌اند و دسترسی آنان به مواد غذایی کافی کاهش یافته است. همچنین کمبود امکانات بهداشتی و خدمات رفاهی، شرایط زندگی در زندان را دشوارتر کرده است.

افزایش فشار بر نیروهای نگهداری

در پی انتقال زندانیان و تشدید فضای امنیتی در دوران جنگ، تعداد پست‌های نگهداری در زندان اهر افزایش یافته است و فضا امنیت تری شده است. گزارش‌های منتشرشده حاکی از آن است که شرایط کنونی در زندان اهر، از جمله تراکم شدید جمعیت، کمبود غذا و محدودیت امکانات بهداشتی، با استانداردهای بنیادین حقوق بشر در زمینه نگهداری زندانیان در تناقض بوده و مصداق "نقض حقوق بشر" می‌باشد.

در شرایط فعلی که تهدیدهای جنگی و حملات هوایی افزایش یافته و هزاران زندانی هر لحظه در معرض خطر مرگ یا آسیب جدی قرار دارد، «شبکه جهانی برای آزادی زندانیان سیاسی و عقیدتی» خواستار آزادی بی قید و شرط زندانیان سیاسی است. هم چنین ما خواستار به اجرا در آمدن فوری مصوبه شماره ۲۱۱ شورای عالی قضایی هستیم. این مصوبه مبتنی بر آزادی مشروط، قبول وثیقه یا کفالت برای زندانیان سیاسی در شرایط اضطراری است.

شبکه جهانی برای آزادی زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران
۲۱ اسفند ۱۴۰۱، ۱۲ مارس ۲۰۲۶
(برگرفته از مدیای اجتماعی)

هم‌زمان با ادامه جنگ و پیامدهای آن، گزارش‌های تازه‌ای از وخامت شرایط در زندان اهر منتشر شده است. منابع محلی می‌گویند پس از بمباران زندان سراب در نخستین روزهای جنگ، تمامی زندانیان و کارکنان این زندان به زندان اهر منتقل شده‌اند؛ اقدامی که موجب تراکم شدید جمعیت و کمبود امکانات در این زندان شده است.

به گفته این منابع، زندان سراب در روزهای ابتدایی جنگ هدف بمباران قرار گرفت. پس از این حادثه، تمامی زندانیان به زندان اهر منتقل شدند. این انتقال ناگهانی باعث شد جمعیت زندان اهر به شکل قابل توجهی افزایش یابد.

گزارش‌ها حاکی است که زندان اهر پیش از این نیز با محدودیت ظرفیت روبه‌رو بوده و ورود تعداد زیادی زندانی از سراب، شرایط را به شدت بحرانی کرده است. در پی این انتقال‌ها، بسیاری از بندهای زندان با ازدحام شدید مواجه شده و فضای موجود برای نگهداری زندانیان پاسخگوی جمعیت فعلی نیست.

تراکم شدید و افزایش کف‌خوابی

افزایش جمعیت زندانیان، وضعیت اسکان در زندان اهر را به مرحله بحرانی رسانده است. منابع آگاه می‌گویند به دلیل کمبود فضا، بسیاری از زندانیان ناچارند روی زمین بخوابند. در برخی بندها شمار زندانیان به حدی افزایش یافته که «کف‌خوابی» به وضعیتی رایج تبدیل شده و حتی فضای کافی برای استراحت شبانه وجود ندارد.

کمبود غذا و امکانات اولیه

در کنار مشکل تراکم جمعیت، کمبود امکانات اولیه نیز به یکی از چالش‌های جدی در زندان اهر تبدیل شده است. گزارش‌ها نشان می‌دهد امکانات غذایی در این زندان محدود است و فروشگاه زندان نیز توان تأمین نیاز زندانیان را ندارد.

اگر کشته شویم، کار جمهوری اسلامی است!



از طرف سپاه پاسداران، اداره اطلاعات و فراجا بازداشت شده‌اند که از محل نگهداری آنان و سرنوشت شان اطلاعی در دست نیست.

جمهوری اسلامی زندانیان را در این

شرایط جنگی گروگان گرفته و برای حفظ خود میتواند دست به هر جنایتی بزند. این فرصت را نباید به قاتلین مردم داد. باید از افکار عمومی و مردم آزادیخواه ایران و جهان، از نهادهای بین‌المللی مدافع حقوق انسان بخواهیم که برای جلوگیری از هرگونه فاجعه انسانی در زندانهای رژیم و برای آزادی کلیه زندانیان سیاسی و معترضین ماه‌های اخیر دست به اقدام فوری بزنند. تجمع خانواده‌ها در مقابل زندانها با خواست رسیدگی به وضعیت عزیزانشان یکی از راههای فشار به حکومت در این روزهاست.

مسئولیت حفظ جان و سلامتی زندانیان بر عهده حکومت اسلامی است. رسیدگی به وضعیت نابسامان زندانیان سیاسی و عقیدتی و بازداشت شدگان ماههای اخیر و طرح خواست آزادی فوری و بی قید و شرط آنان امری فوری و حیاتی است.
(برگرفته از مدیای اجتماعی)

این گفته یک زندانی سیاسی از زندان بزرگ تهران (فشافویه) است که طی تماس با کمیته آزادی زندانیان سیاسی خبر داده که ماموران زندان روز ۲۳ اسفند مشغول جوش دادن میله‌های آهنی و نصب حلقه‌های قفل اضافی بر روی درهای سالن‌ها هستند که حتی در صورت وقوع حمله، زندانیان امکان خروج و نجات جان خود را نداشته باشند. چند روز قبل هم از وضعیت بسیار نابسامان این زندان از لحاظ امکانات ابتدایی درمان و آب آشامیدنی و غذا خبرسانی شده بود.

در این شرایط جنگی و خطر بمباران، جان هزاران زندانی سیاسی و عقیدتی در زندانهای جمهوری اسلامی در سراسر ایران با تهدید و خطر جدی روبه‌روست. گزارشهای متعدد از داخل زندانها نشان میدهد که شرایط نگهداری زندانیان از قبل از شروع جنگ نیز سخت تر و غیرانسانی تر شده است. تخلیه بعضی زندانها و انتقال زندانیان به زندانی دیگر، علیرغم کمبود شدید جا و نداشتن گنجایش کافی که حتی به زمین خوابی بسیاری منجر شده، کمبود آب و غذا و دارو و درمان، حذف امکان ملاقات با خانواده‌ها همگی نشانه‌های وخامت اوضاع است.

علاوه بر زندانیان سیاسی قدیمی و بازداشت شدگان اعتراضات دی ماه، از زمان شروع جنگ تا به امروز دهها نفر در شهرهای مختلف به اتهام «جاسوسی» یا «ارتباط با نیروهای اپوزیسیون» و «و یا» تهیه و ارسال عکس و فیلم به خارج از ایران»



رژیم ایران شهروندان داخل و خارج کشور را هدف

قرار داده است

زندانیان سیاسی در خطر جدی

با ادامه جنگ در ایران، رژیم سرکوب‌های خود را هم در داخل کشور و هم فراتر از مرزها شدت بخشیده است. حتی در حالی که غیرنظامیان با پیامدهای جنگ روبه‌رو هستند، مقامات اقدام به سرکوب گسترده‌ای کرده‌اند که شامل قطع اینترنت و خطوط تلفن، تهدید مردم، بازداشت‌های خودسرانه، شکنجه، اعدام‌ها و صدور احکام جدید اعدام می‌شود.

زندانیان در سراسر ایران اکنون با یکی از خطرناک‌ترین وضعیت‌ها در سال‌های اخیر مواجه هستند. بسیاری به‌طور عمد در زندان‌های نگه داشته شده‌اند و دسترسی کافی به غذا، آب سالم و مراقبت‌های پزشکی حیاتی ندارند. اکثریت زندانیان سیاسی از تماس با خانواده‌های خود محروم شده‌اند. گزارش‌ها نشان می‌دهد که صدها زندانی سیاسی اخیراً به مکان‌های نامعلوم منتقل شده‌اند.

همزمان، رسانه‌های دولتی به‌طور علنی مردم را تهدید کرده‌اند. مقامات هشدار داده‌اند که اگر شهروندان به خیابان‌ها برای اعتراض بروند، سپاه پاسداران با سرکوب پاسخ خواهد داد.

رژیم همچنین سرکوب خود را فراتر از مرزهای ایران گسترش داده است. اخیراً دفتر دادستانی کل اعلام کرد که ایرانیان مقیم خارج از کشور که با "دولت‌های دشمن" همکاری کنند ممکن است با مجازات‌های قانونی شدید، از جمله مصادره اموال و حتی حکم اعدام مواجه شوند. این موضوع نشان‌دهنده تشدید واضح سرکوب فراملی و تهدید مستقیم علیه فعالان ایرانی و جامعه دیاسپورا است.

دولت‌های غربی باید به‌طور قاطع پاسخ دهند تا از شهروندان و ساکنان خود در برابر این تهدیدها محافظت کنند.

دولت بریتانیا باید سپاه پاسداران را به‌عنوان یک سازمان تروریستی معرفی کند. کمیته آزادی زندانیان سیاسی در ایران از دولت‌های جهان می‌خواهد اقدام فوری انجام دهند، از جمله: بستن سفارتخانه‌های رژیم، اخراج دیپلمات‌های آن و توقیف دارایی‌های مرتبط با رژیم.

همچنین از دولت‌های غربی می‌خواهد فشار بر رژیم ایران را افزایش دهند تا: همه زندانیان سیاسی و بازداشت‌شدگان در ایران فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند مکان تمامی زندانیان منتقل شده به‌طور عمومی اعلام شود

دسترسی به غذای کافی، مراقبت‌های پزشکی، نمایندگی حقوقی و تماس با خانواده‌ها تضمین شود

جامعه بین‌المللی باید اکنون برای جلوگیری از یک فاجعه دیگر حقوق بشری اقدام کند.

کمیته آزادی زندانیان سیاسی در ایران

www.cfppi.org

برای تماس رسانه‌ای: شیوا محبوبی سخنگو (برگرفته از مدیای اجتماعی)

shiva.mahbobi@gmail.com

+44 7572 356666

بازداشت شهروندان با "اتهام جاسوسی" و تهدید آنان به مرگ، سیاست نخ نما و افشا شده رژیم!

در دادگاه‌های بین‌المللی محاکمه شود.

مردم در شرایط جنگی بسر می‌برند. با وجود این شرایط به محض انتصاب مجتبی خامنه‌ای به‌عنوان رهبر رژیم کودک‌کش از خانه‌هایشان شعار مرگ بر مجتبی خامنه‌ای سر دادند. دختران فوتبالیست ما با سرباز زدن از خواندن سرود ملی جمهوری اسلامی، نه بزرگ جامعه به حکومت را نمایندگی کردند. با وجود قطع اینترنت و تماس، زندانیان در سه شنبه‌های نه به اعدام به قطع شدید اینترنت برای بار دوم در سال ۲۰۲۶ و بار سوم در سال ۱۴۰۴، اعتراض کردند و اعلام کردند ما ادامه می‌دهیم و ایستاده ایم.

شبکه جهانی برای آزادی زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران، از افکار عمومی جهان، اتحادیه‌ها، نهادها و سازمان‌های مترقی، پارلمان‌ها و دولت‌ها و مراجع بین‌المللی می‌خواهد تا با فشار جهانی به جمهوری اسلامی خواستار آزادی بی‌قید و شرط زندانیان سیاسی شوند. هم‌چنین ما خواستار بررسی مستقل شرایط زندانیان و پرونده‌های آنان از طرف ناظران بین‌المللی هستیم.

ما هم‌چنین خواستار بایکوت جمهوری اسلامی و اخراج دیپلمات‌ها و بستن سفارتخانه‌ها هستیم.

شبکه جهانی برای آزادی زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران

۲۰ اسفند ۱۴۰۴ (برگرفته از مدیای اجتماعی)

احمد رضا رادان، فرمانده انتظامی، روز سه‌شنبه ۱۹ اسفند با ادبیاتی تهدیدآمیز، شهروندان معترض را دشمن خطاب کرد و گفت اگر برای اعتراض به خیابان بیایید کاری را می‌کنیم که با دشمن کرده ایم. او صراحتاً گفت "دست ما روی ماشه است". این اظهارات رادان تازگی ندارد. از بدو شروع جنگ سخنگوی قوه قضاییه، اصغر جهانگیر از سر استیصال، دست به رجز خوانی‌های اینچنینی جهت صدور اتهاماتی چون "محاربه" برای دستگیرشدگان زده بود.

حکومت اسلامی پس از کشتار دسته‌جمعی در دیماه، از هر زمان دیگر در منطقه و جهان بی‌آبروتر شده است. رژیم پس از مشاهده حساسیت، نگرانی و اعتراض با شکوه جامعه در روزهای گذشته، نسبت به امنیت جان زندانیان سیاسی، به دست و پا زدن‌های بی‌بهره افتاده است.

این ادعاهای پوچ و توخالی رژیم را باید به جهانیان گفت. باید گفت رژیمی که در کارنامه‌اش همین پنج‌شنبه، ۱۸ اسفند، قتل آروین سالمی راد، نوجوان ۱۶ ساله، از معترضان دیماه را بر اثر عفونت ۱۸ ساچمه در بدنش دارد باید به جرم کودک‌کشی



گزارش مای ساتو با تمرکز بر جنایات جمهوری اسلامی در مواجهه با اعتراضات دیماه ۱۴۰۴ منتشر شد!



جامعه را نمایندگی می‌کرد. «با این حال، ساتو اشاره می‌کند که «اقلیت‌های اتمیکی و مذهبی تحت فشار و سرکوب مضاعفی قرار گرفته‌اند. «او همچنین مستنداتی از «خسوت‌های مبتنی بر جنسیت علیه زنان در بازداشتگاه‌ها» ارائه داده و تصویب قوانین جدید حجاب را ابزاری برای «تبعیض سیستماتیک و محرومیت زنان از حقوق اولیه» می‌داند.

۵. نبود دادرسی عادلانه و مصونیت از مجازات:

مای ساتو ساختار قضایی ایران را به چالش کشیده و می‌نویسد: «فقدان تحقیقات مستقل داخلی درباره کشتارها، ضرورت پاسخگویی بین‌المللی را دوچندان کرده است. «او گزارش می‌دهد که متهمان به طور گسترده «دسترسی به وکیل انتخابی محروم بوده‌اند» و حتی وکلایی که قصد دفاع از معترضان را داشتند، خود با ارباب و بازداشت روبرو شده‌اند.

۶. فراخوان برای اقدام فوری بین‌المللی:

در پایان، گزارشگر ویژه نتیجه می‌گیرد که «جامعه بین‌المللی نباید اجازه دهد فصل دیگری از جنایات گسترده در ایران بدون مجازات بماند. «او از شورای حقوق بشر می‌خواهد که مأموریت «هیئت حقیقت‌یاب» را تقویت کند تا شواهد مربوط به جنایات احتمالی علیه بشریت برای پیگردهای قانونی آتی حفظ شود و تأکید می‌کند که «مردم ایران شجاعت فوق‌العاده‌ای در گفتن حقیقت به قدرت نشان داده‌اند و اکنون نوبت جهان است که پاسخ دهد.»

(انتشار ۲۵ اسفند ۱۴۰۴ - جهت ارائه در نشست شصت و یکم شورای حقوق بشر سازمان ملل)

خلاصه‌ای از گزارش مفصل گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل در امور ایران (صرفاً بخش مربوط به اعتراضات دیماه) را در ادامه خواهید خواند:

مقدمه: این گزارش که با عنوان «وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران در سال ۲۰۲۵ و اعتراضات سراسری» منتشر شده، نتیجه بررسی‌های میدانی و دریافت صدها شهادت‌نامه از قربانیان و خانواده‌های آن‌هاست. مای ساتو در مقدمه تأکید می‌کند که «ابعاد سرکوب خشونت‌آمیزی که امروز شاهد آن هستیم، از نظر قساوت و دامنه در تاریخ اخیر بی‌سابقه است» و خاطرنشان می‌کند که گزارش‌های دریافتی نشان‌دهنده یک الگوی سیستماتیک برای خاموش کردن هرگونه صدای مخالف است.

۱. کشتار معترضان و آمار متناقض:

مای ساتو مستقیماً به کشتار معترضان در دی‌ماه پرداخته و می‌نویسد: «استفاده از نیروی مرگبار توسط نیروهای امنیتی علیه معترضان غیرمسلح، نشان‌دهنده بی‌اعتنایی آشکار به حق حیات است. «او به شکاف عمیق میان آمار رسمی و گزارش‌های مستقل اشاره کرده و می‌گوید در حالی که مقامات دولتی کشته شدن بیش از ۳۰۰۰ نفر را تأیید کرده‌اند، «برخی برآوردهای جامعه مدنی از کشته شدن ده‌ها هزار نفر حکایت دارد. «او تأکید می‌کند که قطع کامل اینترنت در ۸ ژانویه (۱۸ دی‌ماه) ابزاری برای «پنهان کردن ابعاد واقعی جنایات» بوده است.

۲. شرایط غیرانسانی بازداشت‌ها و ناپدیدسازی قهری:

گزارشگر ویژه نسبت به سرنوشت «ده‌ها هزار بازداشت‌شده»، از جمله کودکان و دانش‌آموزان، ابراز نگرانی جدی کرده است. او در متن گزارش تصریح می‌کند که «بسیاری از خانواده‌ها در وضعیت اضطراب شدید به سر می‌برند زیرا از مکان نگهداری یا سلامت عزیزان خود بی‌خبرند. «وی همچنین الگوی «اعترافات اجباری تلویزیونی» را محکوم کرده و آن را ابزاری برای «تثبیت روایت کاذب دولت از معترضان به عنوان مجرمان خطرناک» توصیف می‌کند.

۳. جرم‌انگاری حق اعتراض و اعدام‌های سیاسی:

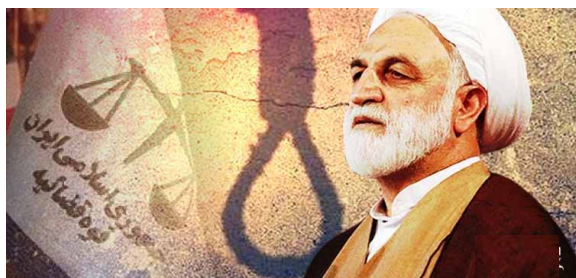
ساتو در بخشی از گزارش خود به استفاده ابزاری از قوانین امنیتی اشاره کرده و می‌نویسد: «برچسب زدن به معترضان مسالمت‌جو با عناوینی چون تروریست، آشوبگر یا مزدوران بیگانه، تاکتیکی برای توجیه سرکوب وحشیانه است. «او نسبت به صدور احکام اعدام برای اتهاماتی نظیر «افساد فی‌الارض» و «محاربه» هشدار داده و می‌گوید که حتی صدور این احکام بدون اجرا نیز «غیرقانونی و با هدف ایجاد رعب و وحشت برای خاموش کردن اعتراضات» صورت می‌گیرد.

۴. تبعیض علیه اقلیت‌ها و خسوت‌های جنسیتی:

گزارش بر این نکته تأکید دارد که اعتراضات «واقعاً سراسری بوده و تمامی بخش‌های

زندانی سیاسی آزاد باید گردد

اژه‌ای رئیس قوه قضائیه قاتلان اسلامی همچنان مردم را به اعدام تهدید می‌کند مبارزه برای آزادی دستگیرشدگان و زندانیان سیاسی بیش از همیشه حیاتی است



در سطح بین‌المللی نیز نقش نهادها و تشکلهای مبارزاتی برای مراجعه به دولت‌ها و نهادهای بین‌المللی و فشار علیه جمهوری اسلامی برای آزادی فوری کلیه معترضان و زندانیان سیاسی و ایجاد سدی در مقابل اعدام حیاتی و کارساز است. با تمام قوا فعالیت برای آزادی عزیزان زندانی را گسترش دهیم. (برگرفته از مدیای اجتماعی حزب کمونیست کارگری)

اژه‌ای به ماده یک قانون «تشدید مجازات جاسوسی و همکاری با رژیم صهیونیستی و کشورهای متخاصم علیه امنیت و منافع ملی» استناد کرده و دستگیرشدگانی را که از طرف سیستم قضایی رژیم به همکاری با دشمن متهم شده‌اند، به اعدام تهدید کرده و تاکید کرده است که نباید تعلل و ممانعت کنیم. او به شرایط جنگی اشاره کرده و «اغتشاش» را جنایت خوانده و به اجرای سریع و قاطع احکام اشاره کرده است.

این هشدارها را باید جدی گرفت و سد محکمی در مقابل آن ایجاد کرد. نباید اجازه دهیم با استفاده از شرایط جنگی، که مسبب آن نیز سیاست‌های تروریستی حکومت است، دست به اعدام زندانیان بزنند. تلاش برای آزادی کلیه بازداشت‌شدگان و مقابله با اعدام را باید هر چه گسترده‌تر و قاطع‌تر در دستور گذاشت. تجمع خانواده‌های معترضان دی‌ماه و دستگیرشدگان هفته‌های اخیر در مقابل مراکز حکومتی بسیار کارساز است.



وحشت حکومت از مردم و تشدید سرکوبگریها

در خانه است. پیش از اینکه جنگ اسرائیل و آمریکا با جمهوری اسلامی شروع شود، جنگ بزرگ و طولانی مدت دیگری جریان داشته است جنگ مردم و حکومت. جنگی که در آن مردم صدها هزار قربانی داده‌اند.

جنگ آمریکا و اسرائیل با جمهوری

اسلامی به هر جا منتهی شود، جنگ مردم با جمهوری اسلامی تا سرنگونی حکومت آتش‌بسی نخواهد داشت. (برگرفته از مدیای اجتماعی حزب کمونیست کارگری)

رادران فرمانده کل نیروی انتظامی جمهوری اسلامی دیروز یکشنبه به رسانه‌های حکومتی گفته است که ۵۰۰ نفر به اتهام ارسال اطلاعات به «دشمن و رسانه‌های ضد ایرانی» و جاسوسی بازداشت شده‌اند.

رادران گفته است نیمی از این پرونده‌ها مربوط به موارد جدی بوده است. او بازداشت‌شدگان را متهم کرد که برای زدن هدف‌ها اطلاعات می‌دادند و با گروه‌های سیاسی تماس داشتند.

این پرونده‌سازی‌های نخ نما برای توجیه دستگیری‌ها و ایجاد فضای ارباب در جامعه‌ای است که می‌خواهد از شر حکومت رها شود. حتی در شرایط جنگی نیز قاتلان مردم ایران خوب می‌دانند که توسط همین مردم سرنگون می‌شوند و دشمن اصلی همینجا

روز قدس حکومت در حال سقوط زیر سایه بمباران ارتش اسرائیل

اسلامی جرئت کنند که در مراسم حکومتی روز قدس شرکت کنند.

حکومتی که تمامی ابزارها و سرمایه‌های سیاسی خود را از دست داده؛ برنامه هسته‌ای‌اش با خاک یکسان شده، توان نظامی‌اش در همه سطوح رو به نابودی است، نیروهای نیابتی‌اش در منطقه یکی پس از دیگری پرپر شده‌اند، اقتصاد کشور را به ورشکستگی کامل رسانده و هیچگونه مشروعیتی میان مردم داخل کشور ندارد؛ خوب می‌دانند که لحظه سقوط نزدیک است و به همین دلیل با برپایی چنین راهپیمایی‌هایی تلاش دارد تا با سیلی، صورت نظامی را سرخ نگه‌دارد که شمارش معکوس برای نابودی آن مدت‌ها است آغاز شده است.

جمعه ۲۲ اسفند

برگرفته از مدیای اجتماعی سازمان جوانان کمونیست

در چهاردهمین روز جنگ، جمهوری اسلامی تمامی نیروهای خود در کشور را به بهانه روز قدس به خیابان‌ها آورد تا به خیال خود این توهم را به دنیا بفروشد که نظام ایستاده است، رژیم در جنگ شکست نخواهد خورد و سرنگونی جمهوری اسلامی حتی با حمله نظامی نیز ممکن نیست.

این تظاهرات‌ها در حالی صورت گرفت که در همان دقایق ارتش آمریکا و اسرائیل ساختمان‌هایی را در محدوده راهپیمایی بمباران می‌کردند و اوباش طرفدار هم با سردادن شعار ژست اقتدار و شجاعت به خود می‌گرفتند.

واقعیت امر این است که این راهپیمایی‌ها اساساً با استراتژی تبدیل کردن بدنه هوادار نظام، خانواده‌ها و حتی کودکان خردسال آنها به سپر انسانی رهبری نظام صورت گرفت. همین که از تبعات حمله هوایی به تظاهرات هواداران نظام برای آمریکا و اسرائیل آگاهند سبب شد که بخشی از رهبری کماکان زنده جمهوری

زنده باد جمهوری سوسیالیستی!